Vijftiende jaar. N° 22. Donderdag, 20 Februarij 1868.

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 20 FEBRUARIJ.

Verslag over het werk der dienstmeiden, St-Severinusstraat, n° 105, te Luik.

Dit schoone werk is nu reeds overal bekend en naar weerde geschat, dewijl in 1867, 91 dienstmeiden dit gesticht zijn binnen gekomen, en in het algemeen slechts na een verblijf van 7 dagen waren zij allen geplaatst, niettegenstaande zij allen duitsche waren en dat het behalve moeijelijker was voor haar eene plaats te vinden. Er waren er dus 34 meer dan in 1866. En sedert de instelling zijn er 241 aangenomen geweest.

Een zeker getal welke voortijds door het huis geplaatst waren, zijn er teruggekomen om weer denzelfden dienst terug te krijgen ; klaar bewijs dat zij tevreden geweest zijn over de handelwijze van het gesticht. Insgelijks zijn er persoonen hier dienstmeiden komen vragen ; en nog zijn zij teruggekomen voor hetzelfde doel, te vreden over die welke zij eerst gehuurd hadden Zeer zeldzaam is het anders en dan is de oorzaak gelegen in valsche getuigschriften.

De personen welke tot dit goede werk medewerken, zullen met vreugde vernemen dat de ontvangsten van het huis genoegzaam zullen zijn om de onkosten van het huishouden te dekken, met ter oorzake der duurte der eetwaren, dagelijks doen te betalen fr. 1,20 : de onderschrijvingen der leden worden gebruikt om de huur van het gesticht te betalen ; en alhoewel de huursom reeds verminderd is door de jufvrouwen, van den raad der jonge spaarsters, zoo is het nog lastig dezelfde bijeen te verzamelen, en het is slechts met iever en zelfopoffering dat men er toekomt.

En wat de zusters betreft, zij die het huis bestieren, tot nu toe hebben zij nog niet de minste betaling gehad ; en iedereen weet nogtans dat zij alle moeite en allen hunnen tijd tot dit schoone werk besteden.

Wij hopen dan, dat door het getal van edelmoedige ingeschrevene leden, wij ten minste de overste welke bijzonder met het bestuur gelast is, een weinig zullen kunnen geven.

Wij denken het noodig hier te laten volgen de kerkelijke goedkeuring.

GOEDKEURING.

Het is voor ons een waar geluk te zien instellen het *werk der dienstmeiden ;* het is te hopen dat hetzelve zich zal inwortelen en verspreiden. Moge de kristelijke iever der jufvrouwen die het ondersteunen, aangemoedigd worden door de medehulp dergenen, welke in staat zijn dit werk aan te bevelen aan die, voor welke het opgericht is ; en mogen deze zelf het kennen en naar weerde schatten.

Tot dien einde, bevelen wij hetzelve, in naam van Z. H. E. den bisschop van Luik, aan de zorg en aan de toegenegenheid der geestelijken.

Luik, 18 februarij 1867.

E.-J. Bogaerts, Groot-Vikaris.

In den gemeenteraad van Hoei gebeuren er zonderlinge dingen. Ziehier wat wij in een blad lezen :

De burgemeester de heer Delloye, heeft aan den heer de Lhonneux, lid der meerderheid, vijandig aan het collegie, het voorstel gedaan, het op zich te nemen in het tekort te voorzien, van 28,000 fr., indien het bestaat ; maar van zijnen kant, zou de heer de Lhonneux 5000 fr. in het Weldadigheidsbureel storten, indien het tekort niet bestaat. De heer de Lhonneux, door eenen brief, in openbare zitting van den gemeenteraad gelezen, heeft het voorstel aanvaard, met er verscheidene voorwaarden bij te voegen. De voorwaarden der uitdaging zullen bij middel van geschrift door beide partijen moeten bepaald en aangenomen worden ; de twee sommen zullen voorloopig gestort worden, opdat zij intrest zouden opbrengen tot den dag der beslissing.

De heer Lhonneux doet op zijne beurt het volgende voorstel aan den heer Delloye : Wij zullen gezamenlijk ons ontslag geven van gemeenteraadsheer, en ons voor dezelfde plaats in het kieskorps aanbieden. Hij, die zal mislukken, zal zich voor de kiezingen van october 1869 op den rang niet mogen stellen. De heer Delloye heeft geantwoord dat hij den gemeenteraad nimmer, in openbare zitting, van dit geschil had kennis gegeven, en dat hij zijn antwoord met *gesloten deuren* zou geven.

— Dinsdag was het loting te Maldegem, en dit gaf aanleiding tot een dier betreurlijke tooneelen die, bij zulke gelegenheid, maar te veel plaats hebben De lotelingen van het gehucht Kleit onderscheidden zich al vroeg door dronkenschap en woestheid. Tegen sommige lotelingen van Maldegem opkomende, ontstond er welhaast een wreedaardig gevecht voor het stadhuis, waarbij de messen eene rol speelden : een der Maldegemsche militianen ontving eene steek in de slaap van het hoofd. Zonder de spoedige en krachtige tusschenkomst der politie en der gendarmerie, waren er wellicht ongelukken te betreuren, slechts met groot geweld werden de vechters gescheiden en de voornaame plichtigen (twee Kleitenaars) naar de gevangenis overgebracht.

— Men schrijft uit IJperen :

De leden der Armenkamer van IJperen hebben een besluit genomen, welk in partijgeest en onverdraagzaamheid alles overtreft, wat men zich kan inbeelden : zij hebben namelijk een vonnis tot ondergang uitgesproken tegen al de arme familiën, die hunne kinderen naar de armenschool van den bisschop zenden. Niets is voor hen meer te bekomen : noch geld, noch brood, noch kleederen, noch beddegerief, noch brandstof, noch geneesheer, noch medecijnen, voor de armen, die zich plichtig maken.... aan hunne kinderen eene goede christelijke opvoeding te geven.

— Een duitsch blad kondigt eene lange lijst af der voorwerpen, welke aan den ongelukkigen keizer Maximiliaan hebben toebehoord, en na zijnen dood aan zijne bloedverwanten zijn uitgedeeld geworden. De koning der Belgen heeft het ridderkruis bekomen der orde van Guadeloupe, dat zijn overleden schoonbroeder tijdens het beleg van Queretaro droeg ; de graaf van Vlaanderen heeft zijn gouden horlogie en dito ketting gekregen, en de koningin van Engeland het medaillon, bevattende een klisje haar van prinses Charlotte.

— De nieuwe brug over den Moerdijk zal eene lengte hebben van 2700 meters en moet in 1872 voltrokken zijn. Antwerpen en Rotterdam zullen dan in recht gemeenschap komen.

— Het zilverwerk des konings van Hanover wordt geschat op drij miljoen thalers. Een thaler doet 3 frank 75.

— Het getal der katholijke bisdommen is onder Pius IX geklommen van 744 tot 900.

— Men leest in de *Sentinelle du Jura :*

« Verleden zondag, omtrent 4 ure des namiddags, zijn er te Serre-les-Moulières twee huizen ingestort, al hunne bewoners onder de puinen begravende De meier der gemeente kwam spoedig toegesneld, en deed middelen aanwenden om die ongelukkigen te redden. Men zocht welhaast de slachtoffers op ; vier hunner, welke min of meer zware wonden hadden bekomen, werden nog levend van onder de puinen gehaald. Een enkele was dood ; het is de zoon van den heer Henri Petot, van Thervoy, welke voor de sluiting der jacht naar Serre-les Moulières gekomen was, en wiens verschrikkijk verminkt lijk men heeft teruggevonden.

— Men leest in den *Avenir National :*

« Lyon ziet op dit oogenblik eene tweede editie van den oorlog der vrouwen : aan den eenen kant zijn de pausgezinden en aan den anderen kant demokraten. Ziehier hoe de oorlog begonnen is : Eenige dames hebben een adres aan Garibaldi, in den naam der lyonsche vrouwen gezonden. De pausgezinden hebben hiertegen geprotesteerd, en na eenige spotternijen, met eenige beleedigingen gemengd, heeft men beweerd, dat de briefwisselaressen slechts in de inbeelding van den opsteller van den *Progrès de Lyon* bestonden. Alstoen hebben die dames moedig van het *incognito* afgezien en hare namen bekend gemaakt.

» Deze kleine discussie heeft de moralisten de gelegenheid gegeven, om op die eeuwige kwestie terug te komen, om te weten tot op welk punt het aan de vrouwen geoorloofd is zich in het politiek leven te mengen en zich met onze groote raadsels te bemoeijen. »

— Men leest in den *Courrier du Bas-Rhin :*

« In de laatste dagen heeft eene verschrikkelijke misdaad schrik onder de bevolking van Kaufbeuren, in Beijerin, verspreid. Des morgens vond men M. Schrader, spinner, zijne vrouw en zijne dienstmeid, in zijne kamer vermoord. De moordenaars hebben eene som van 50,000 guldens meegenomen. Zij hebben insgelijks gepoogd het huis in brand te steken, doch men is er spoedig in gelukt het vuur te blusschen. Men zoekt nog naar de plegers der misdaad. »

— In een Parijzer blad lezen wij de volgende anecdoot, welke door den koster der kerk van X..., aan eenen der opstellers is verhaald geworden.

Over twintig jaren kwam een dronkaard alle morgenden regelmatig naar den tempel, knielde voor het O. L. V. beeld, en stuurde het de zonderlingste woorden toe.

« Goede Maria, riep hij uit, ik heb maar twee « sous » in mijnen zak. Doe toch iets voor mij... Gij hebt mirakelen gedaan voor personen, die, zooveel niet waard zijn als ik.... Laat zien, wijs mij de plaats aan, waar ik eenen schat kan vinden... Op de eene of andere plaats van het departement moeten er zeker verborgene schatten zijn. »

Deze dagelijksche lamentatiën van den dronkaard begonnen den koster eindelijk te vervelen Op zekeren dag verborg hij zich achter de voetzuil van het beeld, en nadat deze zijn klein rekwest had ingediend, riep de koster met grove stem :

« Ga werken, luierik ! »

De goede man vluchtte al bevende weg.

Tien jaren later was dezelfde koster bezig met de kandelaren van den altaar af te stuiven, toen hij een heer, die sierlijk was aangekleed, den tempel zag binnentreden. Hij knielde neder voor het beeld, en sprak :

Goede Maria, erkent gij mij niet meer ? Ik ben het, dien vroeger kwam vervelen met mijne smeekgebeden... Dank aan uwe goede raadgeringen, heb ik gewerkt. Vandaag bezit ik 200 duizend frank, en ik leef van mijne renten. Uit dankbaarheid voor den dienst, welken gij mij bewezen hebt, heb ik de belofte gedaan u alle acht dagen te komen bedanken.

De schuldeloozе list van den koster maakt aldus van een luiaard een nuttig mensch.

— De *Pungolo* van Milaan verhaalt het volgende feit, dat te Varesa zou gebeurd zijn : Een werkman, die uit Amerika terugkeerde, had 40.000 fl in goud medegebracht, door hem na verscheidene jaren hard werkens verzameld. Hij had het ongelukkig gedacht om die goudstukken tegen banknoten uit te wisselen. Te huis gekomen, legde de werkman voor een oogenblik zijn geld op tafel. Een kind, dat in de kamer was, nam de briefjes en wierp ze in vuur. Toen de arme werkman zag dat gansch zijne fortuin verdwenen was, werd hij woedend en gaf een zoo gewelddigen schop aan het kind, dat het ervan stierf. Onmiddellijk is hij aangehouden.

— Eene verschrikkelijke misdaad is op dit oogenblik in de stad Flers (Orne) het voorwerp van al de gesprekken.

Verleden zondag, omtrent 11 ure 's nachts, kekere B., een peerdenviller, bij zijne vrouw terug, welke hij sedert langen tijd mishandelde. Zij liep ; hiervan gebruik makende, vatte hij haar bij het hoofd en bracht haar twee messteken aan de keel toe.

In weerwil van hare verschrikkelijke wonden zette de ongelukkige zich overeind en riep om hulp. B. sprong nogmaals op haar en wierp haar door het venster der eerste verdieping. Een kwartier uurs later had het slachtoffer den laatsten snik gegeven, en was de moordenaar aangehouden.

Gisteren werd B. bij het lijk zijner vrouw gebracht, welke zegt men, haar vijftiende kind verwachtte.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Uit Tilburg wordt van 15 dezer geschreven :

Gisteren avond kwam eene vrouw aan het kantoor Van Gend en Loos alhier bekend maken, dat twee bij haar inwonende meisjes den vermisten zak geld met 7000 fr. gevonden hadden op de markt, denzelfden avond dat die vermist werd. De politie begaf zich dadelijk naar de aangewezen plaats en slaagde er dadelijk in de vermiste som, welke de meisjes reeds onder zich verdeeld hadden terug te krijgen Er ontbraken 2 bankbilletten van 50 francs, welke zij naar haar zeggen, als gedeelteljk gescheurd zijnde, verbrand hadden. De twee meisjes werden in verzekerde bewaring genomen, doch zijn dezen avond weder op vrije voeten gesteld. De aanbrengster heeft de uitgeloofde premie van fr. 100 gekregen.

Engeland.

Het bericht dat de Londensche *Standard* beweert uit Washington ontvangen te hebben, dat president Johnson het besluit heeft genomen, om in een ultimatum Engeland uit te noodigen, de zaak der Alabama te vereffenen, op den scheidsrechterlijken grondslag door den heer Seward voorgesteld, en in geval van weigering, de diplomatieke betrekkingen met af te breken, wordt in goed onderrichte kringen alhier op grond van mededeelingen van geloofwaardige zijde ontvangen, voor ongegrond gehouden.

Oostenrijk.

De toestand van keizerin Charlotte is in den jongsten tijd aanmerkelijk verbeterd. De diepe schok, welke de mededeeling van den dood des Keizers op de Vorstin heeft gemaakt, is door eene gunstige wending gevolgd. Aanvankelijk bestond het voornemen om aan de Keizerin alleen van den dood des Keizers kennis te geven, maar de wijze hoe Keizer Maximiliaan verraden werd en het leven verloor, te zwijgen. De Koning der Belgen echter drong er op aan, dat alles aan de Keizerin zou worden medegedeeld en ook de geneesheeren schijnen de hoop gekoesterd te hebben, dat de diepe schok later wellicht gunstig op het gemoed der Keizerin zou werken. Deze verwachting is tot dusverre gebleken juist te zijn. Eene hooggeplaatste dame, die met de Mexikaansche keizerlijke familie in nauwe betrekking stond, heeft een brief van rouwbeklag aan de Keizerin gezonden en dezer dagen van haar een uitvoerig eigenhandig antwoord bekomen, waarin zij haren dank voor de betuigde deelneming in even heldere als hartelijke bewoordingen te kennen geeft.

Pruisen.

DE HANOVERSCHE UITWIJKELINGEN.

Frankfort, den 16 februarij.

Omtrent de hanoversche uitgewekenen, die, omstreeks 730 in getal, zich onlangs uit Zwitserland naar Frankrijk hebben begeven, bevat een brief van een der bij hen bevindende 13 officieren den heer Von Tscherschnitz in den *Niederrheinischen Kurrier* openbaar gemaakt, eenige belangrijke mededeelingen. Men leest daarin het volgende : « De Hanoversche uitgewekenen zijn jonge lieden, die deels reeds bij het vroegere Hanoversche leger gediend en hunnen rechtmatigen Koning George den eed van getrouwheid hadden gezworen, deels uit personen die niet hadden gediend, maar door Pruisen tot den dienst verplicht zouden zijn geworden. Deze personen verbieden vrijwillig met eigen middelen en onder velerlei gevaren, hun vaderland, hunne ouders, vrouw en kind, huis en erf ; zij willen liever alles in den steek laten, dan hunne trouw vergeten of hunne eed breken. Hun hart, hunne eer, hunne vaderlandsliefde noopten hen daartoe.

Men kan door geweld, door verraad, de Hanoveranen van hun Koning, van hun vaderland berooven ; hoe zal men, echter, van de bijzondere personen Pruisen maken ? Nog dagelijks vermeerderd het getal vluchtelingen. Zij begaven zich eerst naar Nederland. Wij werden bij onze aankomst in verschillende plaatsen van Nederland door de inwoners met groote voorkomenheid ontvangen ; ook de overheden dulden ons ; de vreemdelingenwet beschermde ons. Wij meenden reeds een tweede vaderland gevonden te hebben ; toch kwam er Pruisische, Bismarksche pressie, en noodzaakte de Nederlandsche regeering ons uit het land te verwijderen ; eene interpellatie in de Tweede Kamer der Staten-Generaal baatte ons niet. De pressie en de bedreiging waren te sterk. Wij wendden ons dien ten gevolge in julij naar het vrije Zwitserland, naar het land, welk in geheel Europa wegens zijne gastvrijheid, zijne onafhankelijkheid en vrijheid geroemd is. Ons heeft Zwitserland bewezen, dat het niet onafhankelijk en niet gastvrij is ; onze sympathiën voor dat land zijn te recht geheel verdoofd. Wij hebben van den eersten tot den laatsten oogenblik zoo weinig deelneming en zooveel moeijlijkheden ondervonden, dat wij al onze vroegere illusiën moesten verbezen.

Wij vonden er ook niet de verwachte onafhankelijkheid ; ik kan bewijzen, hoe het aan Pruisischen invloed en Pruisische pressie gelukt is, ons Duitschers, ook in de vrije Republiek, het verblijf onmogelijk te maken. Wij werden gedwongen voor de derde maal voor de Pruisen te vluchten. De Pruisische en de Zwitsersche drukpers beijveren zich, wel is waar, in gelijke mate, om aan de wereld te verhalen, dat wij om bepaalde andere redenen naar Frankrijk zijn gegaan ; men zou gaarne onze Duitsche, dat is, niet Pruisische landgenooten door logens tegen ons opzetten ; dit zal niet gelukken. Ik zal bewijzen hoe wij door de pressie van Pruisen genoodzaakt zijn geworden het machtige en werkelijk onafhankelijke Frankrijk om eene wijkplaats te smeeken ; zij is ons verleend, grootmoedig verleend ; de zonen van Hanover hebben op Frankrijk's grond eene zoo liefderijke, gastvrije ontvangst, zooveel voorkomendheid, zooveel deelneming gevonden, dat ik niet weet, hoe wij onze dankbaarheid zullen uitdrukken. »

Uit Koburg wordt van eene geloofwaardige zijde medegedeeld, dat de vertrouwelijke onderhandelingen, welke aangeknoopt waren, om den hertog Friedrich von Augustenburg door eene geldelijke schadeloosstelling te doen besluiten, om van zijne aanspraken op Sleeswijk-Holstein bepaaldelijken afstand te doen, afgebroken zijn. De hertog stelde zijne eischen te hoog.